

ת"פ 42597/08-17 - מדינת ישראל נגד משה לוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42597-08-17 מדינת ישראל נ' לוי

בפני
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
משה לוי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם: עו"ד ארקדי אליגולשווילי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, בשתי עבירות גניבה, בשל כך שביום 12.6.17 גנב ממרכול מוצרים שונים בשווי כולל של 3,220 ₪, וביום 3.8.17 גנב ממרכול אחר 17 קופסאות של מזון לתינוקות בשווי כולל של 1,800 ₪ (להלן: "התיק העיקרי").
2. הנאשם צירף את ת"פ 36738-01-18 והורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, בשתי עבירות גניבה, בשל כך שביום 21.7.17 בשעה 12:30, גנב מחנות "סופר פארם" תשע אריזות מזון לתינוקות מסוג סימילאק בשווי כולל של 809 ₪, וביום 16.10.17 בשעה 19:15 גנב ממרכול "רמי לוי" 32 חבילות מזון לתינוקות מאותו הסוג, בשווי כולל של 2544.80 ₪. (להלן: "התיק המצורף הראשון").
3. הנאשם צירף את ת"פ 51609-02-18 והורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של קבלת דבר במרמה, בשל כך שביום 4.9.17 עלו הוא ונאשמת נוספת, למונית שהזמינו. בתום הנסיעה ירדה הנאשמת ראשונה והנאשם העמיד פני חולה, יצא מהמונית על מנת לשטוף את פניו והשניים ברחו מהמקום מבלי לשלם עבור הנסיעה, סך של 60 ש"ח. ביום 3.9.17 בשעה 14:20 הזמין הנאשם מונית, אשר הובילה אותו מביתו למקומות שונים והחזירה אותו לביתו בשעה 15:50. הנאשם ביקש מנהג המונית להמתין ברכב עד שיביא לו מביתו 160 ₪, שהם עלות הנסיעה, ירד מהמונית ולא שב (להלן: "התיק המצורף השני").

4. הנאשם צירף את תיק פל"א 165004/17 והורשע, על פי הודאתו בתמצית האישום, בעבירת גניבה אשר בוצעה ביום 16.4.17 בשעה 21:30. הנאשם נכנס לחנות נוחות בתחנת דלק, לקח מוצרים בשווי 226 ₪, שילם למוכר 23 ₪ בלבד ואמר לו כי הוא הולך להביא את יתרת הכסף, יצא מהחנות ולא שב **(להלן: "התיק המצורף השלישי")**.
5. הנאשם צירף את ת"פ 23267-06-16 והורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות ניסיון תקיפה הגורמת חבלה של ממש והחזקת סכין. הנאשם נהג להסתובב עם סכין חודשים מספר לפני האירוע נושא כתב האישום, ולפני מועד זה התגלע ויכוח בינו ובין יהודה סויסה. ביום 20.3.16 בשעה 13:00 לאחר שהתווכחו בטלפון, נדברו השניים להיפגש במרכז המסחרי. הנאשם הגיע למקום כשהוא מצויד בסכין. סויסה הגיע עם שניים אחרים, ניגאטו ואג'ג', כשהם מצוידים במברג ובאלה. סויסה ירד מהרכב, ניגש אל הנאשם וקרא לו, הנאשם בתגובה אמר "מה זה בוא", הרים אבן מהרצפה ויידה אותה לעבר סויסה, אך האבן לא פגעה בו. הנאשם שוב הרים אבן ומיד לאחר מכן הגיע ניגאטו ושאל את הנאשם מדוע הוא זורק אבנים. בין הנאשם לניגאטו התגלע ויכוח שכלל דחיפות הדדיות. סויסה ואג'ג' הצטרפו אף הם והחלו לתקוף ביחד עם ניגאטו את הנאשם, ניסו ליידות עליו אבן, דקרו אותו באמצעות מברג, הכו אותו באמצעות אלה ובעטו בו. סויסה וניגאטו עזבו את המקום והנאשם נכנס למכולת. כששבו אל המכולת, עמדו בפתחה וניגאטו החזיק בידו אבן שהרים מהרצפה. סויסה וניגאטו צעקו לעבר של הנאשם, ובתגובה הוציא הנאשם מתוך מכנסיו את הסכין. בעל המכולת פנה לנאשם ואמר לו להחזיר חזרה את הסכין למכנסיו והנאשם עשה כן **(להלן: "התיק המצורף הרביעי")**.
6. ביום 5.3.18 הציגו הצדדים הסדר דיוני, במסגרתו הוסכם כי הנאשם יודה בכלל התיקים שעמדו נגדו באותה עת, יורשע בעבירות שיוחסו לו ויוכן בעניינו תסקיר שירות מבחן, שיבחן גם אפשרויות טיפוליות. לא נערך בין הצדדים הסדר לעניין העונש, המאשימה הודיעה כי עמדתה למאסר בפועל ושמיעת הטיעונים לעונש נקבעה ליום 4.12.18.
7. ביום 21.11.18 התקבלה הודעת שירות המבחן, לפיה נערכו ניסיונות רבים לאתר את הנאשם, עד אשר הצליחו לשוחח עם אמו, אשר דיווחה כי איננה יודעת היכן הנאשם נמצא וכיצד ניתן להשיגו. בהמשך נוצר קשר עם הנאשם באמצעות עורך דינו, ונקבעה לו פגישה שאליה לא הגיע ולא הודיע על היעדרותו ממנה. מספר רב של ניסיונות נוספים לאתרו לא צלחו. לפיכך הודיע שירות המבחן כי אין בידו להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם.
8. בהחלטתי מיום 23.11.18 קבעתי, כי ככל שבדעת הנאשם להסיר מחדלו, עליו לעשות כן טרם המועד שנקבע לדיון וכי שמיעת הטיעונים לעונש לא תידחה כדי לתת לו הזדמנות נוספת להתייצב לפני שירות המבחן. אף על פי כן, הנאשם לא התייצב לפני שירות המבחן ואף לא התייצב לדיון שנקבע לשמיעת הטיעונים לעונש במועד שנקבע. משכך, ניתן צו הבאה לנאשם ושמיעת הטיעונים לעונש נדחתה.
9. בדיון שהתקיים ביום 24.12.18 ביקש ב"כ הנאשם לתת לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב לפני שירות מבחן. בקשה זו נדחתה ונשמעו טיעוני הצדדים לעונש.
10. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין ארבעה- לשנים עשר חודשי מאסר בפועל בגין עבירות האלימות והחזקת הסכין, ובין שישה- לשנים עשר חודשי מאסר בפועל בגין כלל עבירות הגניבה והמרמה, וביקשה

למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני- תחתון של מתחם העונש ההולם ולגזור עליו עונש של שישה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות האלימות ושמונה חודשי מאסר בפועל על עבירות הרכוש לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. בנוסף ביקשה המאשימה להפעיל באופן מצטבר שלושה חודשי מאסר מותנה שעומד לחובת הנאשם. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ואת אי שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן.

11. ב"כ הנאשם שב וביקש לתת לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב לפני שירות המבחן, על מנת שיוכל להשתלב במסגרת טיפולית שיקומית, שתיתן מענה לבעיית ההתמכרות לסמים ממנה הוא סובל, ולחלופין ביקש, כי העונשים שיוטלו על הנאשם יגזרו באופן חופף, וינתן משקל למצבו הכלכלי והמשפחתי ולעובדה שסועד את אמו וסבתו. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, וטען כי הנאשם רוצה מאד להשתלב במסגרת טיפולית שתסייע לו לחזור למוטב.

12. אמו של הנאשם העידה כעדת אופי ותיארה את הבעיות הבריאותיות הקשות מהן סובלת ואת הטיפול שמטפל בה הנאשם וביקשה להתחשב בכך שהנאשם זקוק מאד לטיפול.

13. הנאשם בדברו האחרון טען כי ביצע את העבירות על רקע השימוש שלו בסמים וכי הוא מעוניין להשתלב במסגרת טיפולית. הנאשם טען כי ניסיונותיו ליצור קשר עם שירות המבחן לא צלחו וכאשר זימנו אותו לא הצליח להתייצב בשל מצבה הרפואי של אמו.

מתחמי העונש ההולמים

14. בהתאם להוראות סעיף 40 יג(א) לחוק העונשין התשל"ז- 1977 טרם קביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם, יש לקבוע אם הסבדר "אירוע אחד", או שמא מדובר במספר אירועים, שיש לקבוע מתחם העונש ההולם נפרד בגין כל אחד מהם.

15. דומה כי לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי יש להתייחס אל כל עבירות הרכוש שביצע הנאשם בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים הראשון, השני והשלישי, כאל "אירוע אחד" לצורך קביעת מתחמי ענישה, ואף אני סבורה כי מדובר באירוע אחד, שכן הגם שהעבירות בוצעו כלפי קורבנות שונים ובמקומות שונים, מדובר בסדרת עבירות רכוש דומות בעיקרן, אשר בוצעו בתוך פרק זמן לא ארוך בן מספר חודשים, על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים.

מנגד, עבירות האלימות והחזקת הסכין, הן מסוג שונה, בוצעו כשנה ומעלה לפני ביצוע עבירות הרכוש, הערכים המוגנים באמצעותן שונים, ועל כן הן מהוות אירוע נפרד שבגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד.

16. עבירות הרכוש שביצע הנאשם נועדו להגן על קניינו של אדם.

17. משנקבע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכל עבירות הרכוש, יש לשקול את העובדה שהנאשם ביצע את העבירות שוב ושוב, בתוך פרק זמן קצר בין מספר חודשים. שווי המוצרים שגנב וקיבל במרמה מסתכם באלפי שקלים. חלקו של הרכוש, בשווי אלפי שקלים, לא הושב, בעוד חלק אחר הוחזר למרכולים. גם שכרם של נהגי המוניות לא הוחזר להם ונפגעה פרנסתם.

18. עבירות הרכוש שביצע הנאשם פשוטות ולא בוצעו בתחכום רב. עם זאת, לפחות חלק ממעשי הגניבה מן המרכולים הצריכו היערכות מסוימת להובלת מספרן הרב של קופסאות המזון לתינוקות שנגנבו.

19. בחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה ביחס לעבירות גניבה ומרמה דומות מלמדת על ענישה מגוונת, החל משירות לתועלת הציבור ועד למספר חודשי מאסר בפועל, בין היתר בהתאם לשווי הרכוש שנגנב או התקבל במרמה. ראו למשל רע"פ 3976/08 **נחום נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.5.08); ע"פ (ת"א) 36501-02-11 **גוטליב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 12.9.11); עפ"ג (מרכז) 17016-02-14 **אבוקסיס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 6.4.14) וכן ת"פ פ"פ (ת"ת) 4139-06-13 **מדינת ישראל נ' אבוקסיס** (פורסם בנבו 21.8.14) והפסיקה הנזכרת שם; ת"פ (רמ') 51803-05-14 **מדינת ישראל נ' באסל** (פורסם בנבו 26.6.16) והפסיקה הנזכרת שם.

20. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים הראשון, השני והשלישי מתחיל ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ומגיע עד לשנת מאסר בפועל ולצדמאסר מותנה, קנס ופיצוי לקורבנות העבירות.

משעה שמדובר בעבירות שנועדו להביא לרווח כספי, ישנה חשיבות בהטלת עונש בעל היבט כלכלי, אשר יישא עמו מסר, לפיו ביצוע העבירות אינו משתלם גם בהיבט זה.

21. עבירות האלימות שביצע הנאשם נועדו להגן על גופו של אדם, על תחושת הביטחון האישי וביטחון הציבור במרחב הציבורי. עבירת החזקת הסכין נועדה אף היא להגן על שלמות הגוף ותחושת הביטחון האישי, להקדים רפואה לתופעה הפסולה של שימוש בסכין לצורך ביצוע מעשי אלימות ולמנוע את הנזקים שהשימוש הלא חוקי בסכין עשוי לגרום.

22. העבירות שביצע הנאשם בתיק המצורף הרביעי בוצעו תוך שימוש בנשק קר שהנאשם הצטייד בו מבעוד מועד, טרם פגישתו המתוכננת עם יריבו. הנאשם ניסה לפגוע באדם שעמו הסתכסך באמצעות אבן, פגיעה שעלולה הייתה להסתיים בפציעה קשה ואף בתוצאה קטלנית, ואולם למרבה המזל לא הצליח לפגוע במתלונן.

23. מנגד יש לשקול את העובדה כי גם יריבו של הנאשם הגיע למקום יחד עם שני אחרים כשהם

מצוידים בכלי תקיפה, וכי הנאשם הוכה אף הוא על ידי האחרים.

24. לאחר שהנאשם הותקף היה בידו לעזוב את המקום, אך תחת זאת הוא בחר לשלוף סכין שנשא עמו לעבר יריביו. עם זאת, משהתבקש הנאשם להכניס את הסכין לכיסו, עשה כן ולא השתמש בה.

25. הנסיבות המתוארות בכתב האישום מלמדות על מפגש שתוכנן בין שני צדדים המסוכסכים ביניהם, אשר נראה כי נדברו מראש לפתור אותו בדרך של אלימות. אירוע זה תוכנן להיות והתרחש במרכז מסחרי, באמצע היום, בשעה שסביר כי אנשים אחרים פוקדים בה את המקום. מעשי אלימות המתבצעים בנסיבות כאלה פוגעים קשות בתחושת הביטחון האישי של הציבור, ועשויים היו להוביל אף לפגיעה פיזית בחפים מפשע.

26. על החומרה שבפתרון סכסוכים באמצעות אלימות והצורך למגר את תופעת האלימות באמצעות ענישה מחמירה, עמד בית-המשפט העליון בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות.

...

המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער".

27. עיון בפסיקה מלמד כי בגין מעשי אלימות דומים, שלוו בהחזקת סכין נגזרו, ככלל, עונשים בעלי רכיב מוחשי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 5385/14 **וייסמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 2.9.14); רע"פ 8478/12 **אבו רביעה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 17.12.12); רע"פ 7498/11 **נאטור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11.10.11).

28. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את האירוע נושא התיק המצורף הרביעי נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנים- עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, ובמקרים המתאימים- גם פיצוי לקורבנות העבירה.

העונש המתאים לנאשם

29. הנאשם בן 24. שקלתי לזכותו את גילו הצעיר ואת הודאתו בעבירות שביצע, אשר חסכה זמן שיפוטי ניכר.

30. לחובת הנאשם שני רישומים פליליים מבית המשפט לנוער, האחד- ללא הרשעה, בגין עבירות תקיפה ונהיגה ללא רישיון, והשני- הרשעה בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וגניבה, בגין נידון הנאשם בחודש אפריל 2013 לעונשי מאסר מותנה וקנס. עונש המאסר המותנה הוא בר הפעלה בשל העבירות שבהן הורשע הנאשם בתיק המצורף הרביעי.

31. לא קיימות נסיבות המצדיקות את הארכתו של המאסר המותנה. כפי שעולה מתוך גזר הדין בו הוטל המאסר המותנה, עונש זה נועד להציב גבול לנאשם. הנאשם פרץ גבול זה ברגל גסה כשביצע, לאחר גזר הדין, שורה של עבירות, שאמנם רק אחת מהן מפעילה את התנאי, והאחרות אינן מפעילות אותו, בשל המועד שבו בוצעו, ואולם הן מלמדות כי הנאשם לא הורתע מפני ההליכים המשפטיים והעונשים שנגזרו עליו. משכך, ועל מנת שהענישה המותנית תקבל ביטוי ומשמעות, לא ניתן להורות על חפיפה מלאה של העונש המותנה לעונש שייגזר על הנאשם. עם זאת, ביחס לאופן הפעלתו של העונש המותנה, אשקול את העובדה כי העבירה המפעילה את המאסר המותנה בוצעה כחודש ימים בלבד לפני תום תקופת התנאי.

32. הנאשם מכור לסמים, והתמכרות זו עומדת בבסיס העבירות שביצע. ניסיונות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן כשלו. לנאשם ניתנו כמה וכמה הזדמנויות להתייצב לפני שירות המבחן והוא התעלם מהיד שהושטה לו לעזרה. אני מתקשה לקבל את הסבריו של הנאשם בנוגע לאי התייצבותו לפני שירות המבחן. מובן, כי אין מקום לתלות את האשם בכך בשירות המבחן עצמו, כפי שטען ב"כ הנאשם. שירות המבחן פועל על פי מיטב יכולתו, בעומס עבודה עצום, ועורך כל מאמץ להציע מסגרות שיקומיות וטיפוליות לכל נאשם המעוניין בכך. כפי שעולה מתוך הודעת שירות המבחן, פנייתו של שירות המבחן אל הנאשם לא הייתה חד-פעמית, אלא שנעשו מספר רב של ניסיונות לאתרו ולגייסו לשתף פעולה, הן בדרך של ניסיונות פניה לנאשם עצמו, הן בדרך של פנייה לאמו, הן בדרך של פנייה לעורך דינו. גם לאחר שהוגשה הודעת שירות המבחן, ניתנה לנאשם על ידי בית המשפט הזדמנות נוספת ליצור קשר עם שירות המבחן. הנאשם לא ניצל הזדמנויות אלה ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן.

33. התנהלות זו של הנאשם דומה להתנהלותו ביחס לאפשרויות שיקום שהוצעו לו במסגרת תיק קודם שהתנהל נגדו, כפי שעולה מתוך גזר הדין שניתן בעניינו בת"פ (שלום לנוער ירושלים) 30371-01-12, אשר הוגש על ידי המאשימה.

34. משכשלו הניסיונות לרתום את הנאשם להליך טיפולי והתמכרותו של הנאשם שרירה וקיימת, ישנו סיכון גבוהה לכך שהוא ישוב ויבצע עבירות, על מנת לממן את התמכרותו. חשש זה מחייב מתן משקל ממשי לשיקולי הגנה על הציבור וכן לשיקולי הרתעה אישית, שיבואו לביטוי בתוך מתחמי העונש ההולם.

35. הנאשם אמנם טען במהלך שמיעת הטיעונים לעונש, כי הוא מעוניין בטיפול ובשיקום. לנוכח התנהלותו של הנאשם ואי שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, לא ראיתי לשוב ולאפשר לנאשם לבחון את האפיקים הטיפוליים שמציע השירות. אם יש ממש בהצהרה זו של הנאשם בדבר רצונו להשתקם, אשר אני התרשמתי כי היא פורמאלית בלבד, יש לקוות כי ישכיל לנצל את המסגרות הטיפוליות המוצעות במסגרת שירות בתי הסוהר. לשם כך, ובתחשב ביתר השיקולים שפורטו, יש לגזור על הנאשם תקופת מאסר שתאפשר שילובו במסגרת טיפולית.

36. הנאשם טען כי גזירת עונש מאסר עלולה לפגוע באמו, שכן הוא המטפל היחידי בה והיא זקוקה לנוכחותו המתמדת לצידה. יש לומר, כי טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם דבריה של האם לקצינת המבחן, לפיהם, במשך תקופה לא מבוטלת לא ידעה היכן נמצא הנאשם וכיצד ניתן להשיגו, כפי שעולה מתוך הודעת שירות המבחן.

37. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מחייב לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקם האמצעי של מתחמי העונש ההולם. מצאתי לגזור על הנאשם עונש כולל בגין כלל העבירות שביצע. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה- עשר חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בכלל התיקים שבהם הורשע, על פי רישומי שירות בתי הסוהר.

ב. עונש המאסר המותנה בן שלושה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 30371-01-12 של בית משפט השלום בירושלים יופעל, כך שחודשיים מתוכו ירצו במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם בתיק זה וחודש אחד בחופף לו.

בסך הכל ירצה הנאשם חמישה- עשר חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ג. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירה מסוג פשע לפי פרק י"א לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ד. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת איומים או עבירה מסוג עוון לפי פרק י"א לחוק העונשין התשל"ז-1977 למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

ה. פיצוי למתלוננים כמפורט להלן:

(1) למתלונן באישום הראשון שבת"פ 36738-01-18 פיצוי בסך ₪ 850.

(2) למתלונן באישום השני שבת"פ 36738-01-18 פיצוי בסך ₪ 2,600.

(3) לע"ת 1 בת"פ 51609-02-18 פיצוי בסך ₪ 100.

(4) לע"ת 2 בת"פ 51609-02-18 פיצוי בסך ₪ 200.

בסך הכל על הנאשם לשלם פיצוי בסך ₪ 3,750. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.4.19 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

ו. קנס בסך ₪ 1,000 או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני

תשלומים חודשיים שווים ורצופים. הראשון עד ליום 1.9.19 והשני עד ליום 2.10.19.

38. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים הנזכרים בסעיפים 37(ה)1 ו- 37(ה)2 לעיל למזכירות בית המשפט בתוך ארבעה- עשר ימים מהיום.

39. הסכין תושמד.

40. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

41. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ט, 03 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים.